

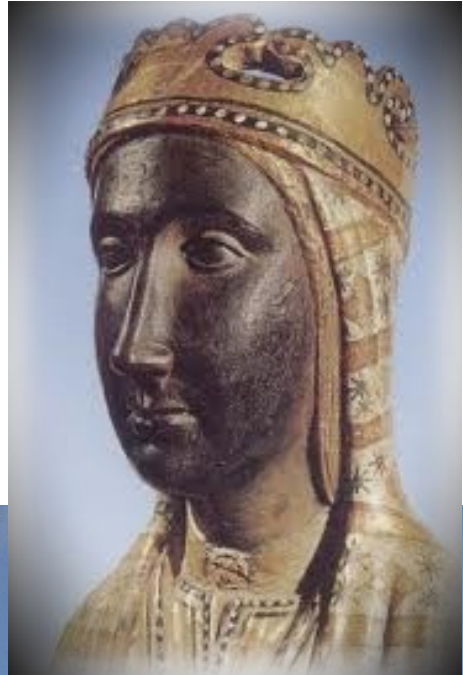
VACARISSES

balcó de Montserrat
edició digital

Per una comunitat de fe i amor, oberta a tots, acollidora i fraternal

Oh beneït Montserrat! Quan les cingleres
es fonen en les boires més lleugeres,
i ta potent arrel
apar que en el rocam fins es desferra,
sembla talment que t'alces de la terra
per fugir i aixecar-te cap al cell!

A. Bori i Fontestà

SUMARI

Pòrtic	3
L'Evangeli pam a pam II	4
La cuina de Ca la Quima	6
Des de Sant Llorenç Savall	7
Pensaments caçats al vol	8
Campanades	9
Cultura Popular	10
Des de Sitges	11
Parròquia de Vacarisses	13
Vacarisses, balcó de Montserrat	16
De la Web	22
Dels diaris	24
Racó del conte	28
Col·laboracions	30

Vacarisses, balcó de Montserrat

Edita: Parròquia de Vacarisses

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 15 - 08233 Vacarisses

Telf. 938359102

vacarissesbalcomontserrat@gmail.com

<http://issuu.com/search?q=balcomontserrat>

Director: Sebastià Codina

Consell de Redacció i Coordinació:

Jaume Codina, Jaume Pintó i Joan Vila

Maquetació:

Jaume Pintó i Joan Vila

Dipòsit Legal: B 9241-2014

Foto de la capçalera de la portada: J. Picallo. Font: www.turismoyfotos.net

ESGLÉSIA DE VACARISSES

DIA A DIA - Març

Dia 19

Ha mort Rosa Espuña i Codina.

Dia 20

Funeral i enterrament de Rosa Espunya i Codina.

Dia 25

Els mestres i alumnes de l'IEM visiten l'Església i el Museu de Vacarisses sota el guiatge d'en Joan Vila, conservador del Museu-Arxiu parroquial.

Dia 27

Reunió de Càritas parroquial de Vacarisses amb la Delegació Diocesana de Vic.

ANEU A LA WEB

ENVIEU-NOS UN CORREU

El present escrit és d'aquells que hom no desitjaria escriure mai en la vida, i més tractant-se del comiat prematur d'una persona molt i molt jove que estava en la plenitud de la seva vida. La Georgina, Gina per a tots els que ens l'estimàvem, era una noia imparabile, amb una empenta i una força inesgotables que la guiaren a viure els seus 24 anys de forma intensíssima, cercant els seus somnis, molts dels quals podem donar fe que els va arribar a materialitzar. Nascuda a Sabadell l'any 1990, la Gina era la néta d'un gran amic nostre, exescalador i amant de la muntanya: el Joan Andreu i Garriga, que va escalar el Cavall Bernat de Montserrat junt amb Mossèn Vidal, de Manresa, l'any 1958.

Albert i Óscar Masó Garcia

En memòria de Georgina Garcia Andreu (1990-2015)

Sant Llorenç i Montserrat acullen una nova promesa de l'escalada:

Fou l'any 2004 quan l'Albert Masó va proposar a la Gina d'anar a escalar per primer cop, una idea que li va entusiasmar. Fins llavors havia practicat esports de competició, inclús havia tastat les arts marcials, però mai s'havia enfilat a una roca. Així fou com vàrem tenir el goig i el privilegi d'ensenyar-li a donar els primers passos en aquest apassionant món vertical. La vàrem dur a les nostres estimades agulles i parets de Sant Llorenç del Munt i Montserrat, i la Gina va anar adquirint coneixement de l'escalada clàssica, adaptant-s'hi extraordinàriament bé. Com una aleanada d'aire fresc, de sobte les roques i parets es veieren encisades per la seva alegre i riallera presència; a Sant Llorenç del Munt i l'Obac en gaudiren el Burret, el Cavall Bernat de la Vall, la Castellassa, el Ninot, El Paller i la Petita de les Fogueroses, la Roca de l'Equilibri i la majestuosa xemeneia Tim de la Falconera, entre moltes d'altres, i a Montserrat ho feren la Portella Petita, la Saca Gran, el Martell, la Mòmia, les Magdalenes i el Gorro Frigi, la Sens Nom, la Passola, l'Arbret, el Plàtan dels Pollegons i finalment l'agulla de les agulles de Catalunya: el Cavall Bernat de Montserrat, una fita que va permetre a la Gina de fer-se cavallista del Grup Cavall Bernat el 24-

COL·LABORACIONS

10-2004 juntament amb el seu estimat avi, el Joan Andreví Garriga, el qual esdevingué l'avi més feliç del món a partir d'aquell dia.

També vàrem obrir conjuntament una via d'escalada, dedicada a dues gossetes que ella estimava molt i que havien finat feia poc, i és que la Gina era una amant dels animals, els tenia una especial estima. Fou la via Punky & Yanki, a la Placa Noël (Vinya Nova, Montserrat).

Tot un exemple de superació a seguir:

La llavor de l'escalada ja estava plantada, i al cap de poc la Gina ens va meravellar a tots amb la ràpida progressió vers parets i roques molt més corprenedores, junt amb molts d'altres amics i amigues que ella va saber trobar. Tot un exemple de superació, de fe en avançar, que amb ben pocs mitjans i no poques dificultats, va dur-la a escalar les regions més famoses i a entrar en el món de l'escalada esportiva, assolint-hi un nivell altíssim i admirat per tots.

La Gina mai es va oblidar de l'escalada, encara que més tard la va compaginar amb els deures laborals i d'altres aficions que la varen seduir també, a les quals es va abocar amb la mateixa il·lusió i empenta com per exemple el submarinisme, una activitat que, malauradament, se l'endugué fa ben pocs dies.

Gina al Paller de les Fogueroses (Sant Llorenç del Munt). Foto: Òscar Masó Garcia.

Però la Gina ens ha deixat el seu granet de sorra, perquè el seu exemple de força i vitalitat romandrà latent dins del cor i esperit de tots els que l'hem estimada, familiars i amics. Es tracta d'una espurna que ens ajudarà a tirar endavant, per encarar les vicissituds amb el front ben alt com ho feia la Gina, i aconseguir que els nostres anhels de crear un món millor es facin realitat.

Gina, vas saber aprofitar al màxim la vida que Déu ens regala sense demanar-li-ho. Les agulles i parets de Sant Llorenç, Montserrat i molts altres indrets, així com el mar de blau intens, ara t'acullen per sempre, descansant-hi en pau. És el nostre desig que algun dia ens hi retrobarem tots plegats. Moltes gràcies per haver-te conegut i mai t'oblidarem.

Gina a la Xemeneia TIM de la Falconera (Serra de l'Obac). Foto: Albert Masó Garcia.

Recull de la Georgina Garcia Andreví:

Sabadell (24-3-1990) - Tossa de Mar (15-2-2015).

S'inicia a l'escalada el 10-7-2004 de la mà dels germans Albert i Òscar Masó Garcia, a la Portella Petita (Montserrat). El seu besavi Josep Mª Andreví Casajuana, junt amb els Minyons de Muntanya, i el seu avi Joan Andreví Garriga, junt amb Mossèn Vidal (de Manresa), escalaren el Cavall Bernat de Montserrat en les seves respectives èpoques.

Activitats:

Escalada clàssica, esportiva i de bloc. A Catalunya: Sant Llorenç del Munt i l'Obac, Montserrat, Garraf, Vilanova de Meià, Cadí, Cavallers, Sant Llorenç de Montgai, Terradets, Canalda, Vall de Freser, etc. A la península: Quirós i Naranjo de Bulnes (Astúries), Pedriza i Cabrera (Madrid), etc.

Altres esports practicats: Boxa, hípica, submarinisme, navegació, etc...

Fites assolides en l'escalada:

Sòcia de la UES (Unió Excursionista de Sabadell), i federada a la FEEC.

Any 2005: 6^a en el Campionat d'Espanya de dificultat, sense haver-se preparat per participar-hi.

Any 2006: 3^a de la tercera prova de la Copa Catalana d'escalada en bloc en categoria femenina absoluta. 2^a en el Campionat d'Espanya d'escalada de dificultat dels Jocs Mundials de Sevilla en categoria femenina sub-18 (temporada 2006).

Entrenador: David Macià. Nivell d'escalada assolit: 7è grau.

Membre del Grup Cavall Bernat.

Bibliografia:

Gina Garcia Andreví. La dansa de la roca. Entrevista al Butlletí de la UES, núm. 129. Juliol-Desembre de 2006.

Albert Masó, Joan Andreví, Gina Garcia i Òscar Masó. 1a ascensió al Cavall Bernat de Montserrat feta per la Gina, el 21-8-2004.

Foto: Conxita Garcia Pérez.

Pàgina del llibre d'honor del Grup Cavall Bernat, on la Gina hi és inscrita.

Foto: Conxita Garcia Pérez.